

II.

Si iustae unquam debitaeque benefico principi ab ulla bonarum artium schola decretae grates fuerunt, auditores suo quisque ordine honoratissimi, eae sunt profecto, quibus nos rite celebrandis stata haec regi conditori sollemnia dedicavimus.

Quamquam enim generosae principum stirpi, quorum auspicio imperio ductui rerum nostrarum commissa summa est, illud gentilicium fuit antiquitus, quod Fridericus tertius elector, qui postea primus Borussiae rex imperitavit, regis nostri clementissimi atavus, Halensem scholam conditurus, proposito quondam eisdem verbis edicto significavit „in medio tubarum ac litorum clangore musarum tempa excitare”, tamen in tanto heroum sese excipientium ordine vix unus exaequaverit infractam rebus adversis ac paene divinam animi magnitudinem, quam in statore nobilissimo cuncti admiramus venerabundi.

Etenim rex fortissimus paeclarum hanc omnium disciplinarum palaestram non modo instituere verum etiam aedibus instrumento supellectile stipendiis exornare munificentissime ausus fuit per eam immanitatem temporum, qua potuit consultius videri sibi consuluisse quam artibus tantaque exstitit laesi ac dolentis at interriti animi constantia, ut neque publica ille infelicitate a consiliis restituendae rei necessariis revocatus sit, nec domestico maerore: si tamen domesticum appellari fas est quem ex augüstissimae reginae, afflictæ patriæ sideris, communem universa civitas interitu luctum cepit.

Iam vero ex ipsis miseriis quanta effulsit renatae rei felicitas! Nimirum qui mentes hominum tunc acuerat acerbissimus at saluberrimus dolor cum esset per nullas populi partes provincias regiones non disseminatus, suo ardore perfecit, ex intestina pariter servitute atque exterorum dominatione in libertatem res publica ut adsereretur,